

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

5 Ιουνίου 2008

Ἡ Ανάληψις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Λουκ. 24, 36-53)

Ἀγαπητοί μου, ἀφοῦ ἔνεκα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας γιορτάσαμε «Θανάτου τὴν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν» καὶ βιώνουμε «τὴν ἀπαρχὴν ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», σήμερα ἃς εὐφρανθοῦμε, γιατί ἡ φθαρτὴ καὶ χοϊκὴ καὶ θνητὴ ἀνθρωπίνη φύση, αὐτὴ ποὺ γκρεμίστηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο στὰ βάραθρα τοῦ Ἄδου, ἀναλαμβάνεται ὑπεράνω ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων. Τὸ λοιπὸν «Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τοῦ οὐρανοῦ».

Δοξολογία καὶ εὐχαριστία ἀνήκει σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἤλθε στὴ γῆ γυμνὸς ἀπὸ σάρκα καὶ ποὺ τώρα ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανό, στοὺς κόλπους τοῦ Ἀναρχοῦ Πατρός, φέρων τὴν ἀνθρώπινη φύση. «Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα».

«Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶμ καὶ ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων» καὶ «ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης». «Ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν». Τὰ τάγματα τῶν ἀγίων ἀγγέλων βλέποντας τὸν Χριστό, τὸν μεσίτη Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, φέροντα στοὺς οὐρανοὺς ἀνθρώπινη σάρκα, ἐθαύμασαν καὶ ἔψαλλαν νικητήριον παιᾶνα σ' Αὐτόν, γιατί συνέτριψε τὸν διάβολο καὶ τὴν ἀμαρτία, τὸν θάνατο καὶ τὸν ἄδη καὶ ἐδοξολόγησαν τὴν σωτήρια Αὐτοῦ Ἀνάληψη. Καὶ εἶναι σωτηριώδης ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιατί, δυνάμει αὐτῆς, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ποὺ φυλάσσουν τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ ἔχουν ν' ἀναληφθοῦν «ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα». Εἶναι ἐπίσης ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας σωτηριώδης, γιατί ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἐλάμπρυνε τὴν σάρκα, ὕψωσε στοὺς οὐρανοὺς τὸ γήινο, τὴν ἐκπτωτὴ ἀνθρώπινη φύση, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρικοῦ θρόνου, τοὺς πολέμιους μετέστρεψε σὲ φίλους, ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους σὲ μιὰ Ἐκκλησία ἀνέδειξε τὸν εὐτελεῖ, λόγῳ τῆς ἀμαρτίας, ἄνθρωπο ἀνώτερο καὶ πολῦτιμο ὅλων ἀπεκατέστησε· ὅθεν γεμᾶτοι χαρὰ ψάλλουμε «Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναλήψει Σου».

Ἀδελφοί· «ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψη τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν ἄνθρωπον ὀρώντες ὑπεράνω αὐτῶν. Ὁ πατὴρ ἐκδέχεται ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον». «Πάντα τὰ ἔθνη κρατήσατε χεῖρας». Αὐτὸς ποὺ σήμερα διαπερνᾷ τοὺς οὐρανοὺς, Αὐτὸς

πάλιν ἔρχεται μετὰ τὴν αὐτὴν σάρκα «κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς». Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ὡς ἄνθρωπος ἀνελαμβάνετο καὶ ὡς Κύριος ἐπορεύετο, ἀνεφέρετο ὡς βροτὸς καὶ ὡς Θεὸς ἀνήρχετο», ὡς Βασιλιὰς ἀνέβη ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ὡς Ἀρχιερέας εἰσηλθε εἰς τὰ ἀχειροποίητα ἅγια. «Μεγάλη, Δεσπότα, ἡ φιλανθρωπία Σου».

Κύριε· «Ἄρας ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν πλανηθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ἀναληφθεὶς προσήγαγες τῷ Θεῷ καὶ Πατρί». Τὴν μεγάλην ἀλήθειαν δωρεά! Τὴν σπουδαίαν τιμὴν! Ἐμεῖς, «οἱ τὰ χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες», «θεωροῦντές Σου τὰ ὑψώσεις Χριστέ, ἀνυμνοῦμέν Σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφὴν, προσκυνοῦμέν Σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, δοξάζομεν τὴν ἐνδόξον Σου Ἀναλήψιν» καὶ μαζί με τὸν ἱερόν ὑμνωδὸν ψάλλομε· «Δεσπότα, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς, ἀλλ' ἀπόστειλον τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, ἀδελφοί μου. Ἐκεῖνον ποὺ ἐγεννήθη ὡς Αὐτὸς ἠθέλησεν, Ἐκεῖνον ποὺ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν πατήσας τὸν θάνατον. Αὐτόν ποὺ σήμερον ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, τὸν δυνάστην καὶ κραταῖον καὶ ἐν πολέμῳ δυνατὸν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, ἵνα ἀνυψώσῃ τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ καὶ ἵνα ἀποστείλῃ Πνεῦμα Παράκλητον τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Γιατὶ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ μᾶς, ἀφοῦ «οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς». Ὅθεν «λατρεύσωμεν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ». Ἀκόμη δὲ «ἀγγελικῶς οἱ ἐν τῷ κόσμῳ πανηγυρίζομεν λέγοντες, ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, ἅγιος εἶ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον».

Ἐμπρὸς λοιπὸν κεκαθαμέναις διανοίαις «καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», ἵνα λάβωμεν ἕλεος καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθῆν καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]